

Lieta C-105/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 15. februāris

Iesniedzējtiesa:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 27. aprīlis

Prasītājs:

P.M.

Atbildētājs:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

LĒMUMS

2021. gada 27. aprīlis

Naczelny Sąd Administracyjny [Augstākā administratīvā tiesa] [..]

[..] [omissis: tiesas sastāvs]

pēc P.M. kasācijas sūdzības

par *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* [Vojevodistes administratīvās tiesas Varšavā]

2020. gada 9. septembra

spriedumu lietā Nr. [..],

ko P.M. ierosināja ar sūdzību

par *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie* [Varšavas Finanšu pārvaldes direktora] 2019. gada 13. augusta lēmumu

Nr. [..],

ar ko **atsaka atmaksāt akcīzes nodokli,**

izskatīšanas slēgtā sēdē **Finanšu palātā**

2021. gada 27. aprīlī

nolēma:

1) Saskaņā ar [LESD] 267. pantu [..] uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pants (2012. gada konsolidētā redakcija, ES OV, 2012. gada 26. oktobris, Nr. C 326, 1. lpp. un nākamās lpp.) un akcīzes nodokļa, kas ir nodoklis par patieso patēriņu, vienreizības princips un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā *ustawa z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym* [2018. gada 6. decembra Likuma par akcīzes nodokli] (2020. gada Dz.U., 722. pozīcija, ar grozījumiem) 107. panta 1. punkts tiktāl, cik tas neļauj par reģistrētu vieglo automašīnu nodokļu maksātājam atmaksāt akcīzes nodokli, kas aprēķināts proporcionāli tā lietošanas laikam valstī?

(2) [..] [*omissis*: tiesvedības apturēšana].

Pamatojums

I. Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

1. Līgums par Eiropas Savienības darbību [..]

56. pants

Kā paredz šie turpmāk izklāstītie noteikumi, Savienībā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus to dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru šo nodaļu var attiecināt arī uz trešo valstu pilsoņiem, kas sniedz pakalpojumus un veic uzņēmējdarbību Savienības dalībvalstīs.

2. Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu [..]

36. pants

1. Šā līguma ietvaros Līgumslēdzēju Pušu teritorijā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus EK dalībvalstu vai EBTA valstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā EK dalībvalstī vai EBTA valstī, kura nav tā pati valsts, kur atrodas pakalpojumu saņēmējs.

2. Šā līguma IX līdz XI pielikumā ir izklāstīti īpaši noteikumi attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību

Valsts tiesiskais regulējums

2008. gada 6. decembra Likums par akcīzes nodokli (2019. gada Dz.U., 864. pozīcija, ar grozījumiem)

107. panta 1. punkts

Personai, kura ir ieguvusi tiesības rīkoties kā īpašnieks ar vieglo automašīnu, kas iepriekš nav reģistrēta valstī atbilstoši ceļu satiksmes tiesību normām un par ko valstī ir samaksāts akcīzes nodoklis, un kura šo vieglo automašīnu piegādā Kopienas iekšienē vai eksportē, vai ja tās vārdā šo piegādi vai eksportu veic cita persona, pēc pieteikuma, kas iesniegts viena gada laikā no šīs vieglās automašīnas piegādes Kopienas iekšienē vai eksporta dienas atbilstošajam Finanšu pārvaldes direktoram, ir tiesības saņemt akcīzes nodokļa atmaksu.

II. Lietas faktiskie apstākļi

Process nodokļu iestādēs

- 1 2019. gada 5. martā P.M., kas veic uzņēmējdarbību ar nosaukumu N. (turpmāk tekstā – “Puse”), [...] iesniedza *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie* pieteikumu par akcīzes nodokļa 5 983,00 zlotu apmērā atmaksu sakarā ar BMW [...] markas vieglās automašīnas ar šasijas Nr. [...] eksportu. Lietā ir noskaidrots, ka Puse ir iesniegusi AKC-U deklarāciju, kas ir reģistrēta Z. finanšu-grāmatvedības sistēmā ar Nr. [...], un samaksājusi akcīzes nodokli par vieglās automašīnas, uz kuru attiecas minētais pieteikums, iegādi Kopienas iekšienē.
- 2 2019. gada 29. aprīļa lēmumā Nr. [...] Finanšu pārvaldes direktors atteica Pusei atmaksāt akcīzes nodokli norādītajā apmērā saistībā ar minētās vieglās automašīnas eksportu uz Norvēģiju. Pārvalde konstatēja, ka saskaņā ar ceļu satiksmes tiesību normām Puse nebija izpildījusi nosacījumu, ka minētais transportlīdzeklis nav reģistrēts valstī, jo valstī tas tika reģistrēts 2017. gada 9. augustā, proti, pirms eksportēšanas 2018. gada 7. martā.

Pārvalde konstatēja, ka “transportlīdzekļa reģistrācijas datums ir diena, kurā pēc pieteikuma par transportlīdzekļa reģistrāciju iesniegšanas tiek veikta

transportlīdzekļa pagaidu reģistrācija. Pagaidu reģistrācija ir reģistrācijas procesa daļa ar mērķi pastāvīgi atļaut automašīnai piedalīties ceļu satiksmē valstī.”

- 3 2019. gada 13. augusta lēmumā *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie* atstāja spēkā pirmās instances iestādes lēmumu un papildināja, ka tā ieskatā Puse nebija izpildījusi arī nosacījumu, ka vieglo automašīnu eksportē pati persona vai cita persona tās vārdā (tomēr prejudiciālais jautājums uz šo nosacījumu neattiecas).

Pirmās instances tiesas spriedums

- 4 *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* 2020. gada 9. septembra spriedumā lietā [...] noraidīja Puses sūdzību par *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie* 2019. gada 13. augusta lēmumu, ar ko atsaka atmaksāt akcīzes nodokli.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka šajā lietā pārsūdzības iestāde pareizi ir secinājusi, ka akcīzes nodokļa atmaksa par vieglās automašīnas eksportu ir nepamatota, jo nav izpildīti visi nosacījumi, kas minēti 2018. gada 6. decembra Likuma par akcīzes nodokli (2019. gada *Dz.U.*, 864. pozīcija, ar grozījumiem) (turpmāk tekstā – “*u.p.a.*”) 107. panta 1. punktā. Proti, no lietas materiāliem izriet, ka pirms automašīnas eksporta tā saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem tika reģistrēta valstī, un tas pamatoja akcīzes nodokļa atmaksas atteikumu pamatlietā.

Tiesvedība *Naczelnny Sąd Administracyjny* (NSA)

- 5 Puse apstrīdēja minēto spriedumu kopumā, pārmetot pirmās instances tiesai, ka tā esot pārkāpusi tostarp Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV, 1994. gada 3. janvāris, Nr. 1, 3. lpp. un turpmākās lpp.) (turpmāk tekstā – “EEZ līgums”) 8., 10., 13., 14., 15., 25., 36. un 37. pantu kopsakarā ar *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli 14 października 2003 r.* [2004. gada 16. aprīļa Likuma par 2003. gada 14. oktobrī Briselē parakstītā Nolīguma par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Ungārijas Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas dalību Eiropas Ekonomikas zonā ratifikāciju] (2004. gada *Dz. U.*, Nr. 130, 1375. pozīcija) 1. pantu, kopsakarā ar *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej* [Polijas Republikas Konstitūcijas] 9. pantu un 87. panta 1. punktu, jo tiesa nepareizi esot piemērojusi minētās tiesību normas, proti, pamatlietā tiesa tās nepiemēroja *u.p.a.* 107. panta 1. punkta vietā, kā rezultātā, ierobežojot personu loku, kas var saņemt akcīzes nodokļa atmaksu vieglās automašīnas eksporta vai piegādes Kopienas iekšienē gadījumā, tiesa pārkāpa preču un pakalpojumu brīvas aprites pamatprincipu,

akcīzes nodokļa vienreizības principu un patēriņa principu, samērīguma un nediskriminācijas principus.

Šī pamata pamatojumā Puse tostarp norādīja, ka atteikums atmaksāt vismaz daļu no akcīzes nodokļa par eksportēto automašīnu, kas aprēķināta proporcionāli tās lietošanas laikam valstī (patēriņa laikam), pārkāpj Līgumā noteikto preču un pakalpojumu (tostarp tirdzniecības) brīvas aprites principu un ir pretrunā akcīzes nodokļa vienreizības principam un samērīguma principam. Ja akcīzes nodoklis valstī netiek atmaksāts pārdevējam, šī akcīzes nodokļa summa ir jākompensē pircējam, kuram papildus šai akcīzes nodokļa summai ir jāsamaksā vēl nākamā akcīzes nodokļa summa savā valstī. Tas acīmredzami nepamatoti palielina automašīnas cenu un būtiski samazina Polijas pārdevēja konkurētspēju, pārdodot automašīnu ārvalsts tirgū, un tādējādi pārkāpj tirdzniecības vienlīdzības principu.

Ņemot vērā minēto, Puse lūdz atcelt apstrīdēto spriedumu kopumā un apmierināt tās sūdzību, iespējams – atcelt šo spriedumu un nodot lietu pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai.

III. Valsts tiesas (NSA) prejudiciālo jautājumu uzdošanas iemesli

- 6 NSA uzskata, ka, lai izskatītu Puses kasācijas sūdzību, ir nepieciešams uzdot Eiropas Savienības Tiesai (turpmāk tekstā – “Tiesa”) jautājumu attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību [...] (turpmāk tekstā – “LESD”) 56. panta interpretāciju un piemērošanu, un akcīzes nodokļa, kas ir nodoklis par patiesu patēriņu, vienreizību un samērīguma principu. Kasācijas sūdzībā ir ietverts pamats, pamatojoties uz EEZ līguma 8., 10., 13., 14., 15., 25., 36. un 37. panta pārkāpumu, kuru normas, it īpaši 36. un 37. pants, ir izteiktas arī LESD 56. un 57. pantā.

EEZ līgumu no toreizējās Eiropas Kopienų puses 1993. gada 13. decembrī apstiprināja Padome un Komisija, turklāt materiālais juridiskais pamats bija EK līguma 238. pants (pašlaik LESD 217. pants).

- 7 Saskaņā ar LESD 267. pantu, ja jautājumu par Līgumu un Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu interpretāciju ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāvēršas Tiesā.

Par prejudiciālo jautājumu

- 8 Pamatlietā, izskatot kasācijas sūdzību, *Naczelny Sąd Administracyjny* radās šaubas par šīs sūdzības pamatu, ka *u.p.a.* 107. panta 1. punkts pārkāpjot preču un pakalpojumu (tostarp tirdzniecības) brīvu apriti, kas noteikta LESD 56. pantā (EEZ līguma 36. pantā), ar ko aizliedz diskrimināciju pret personām no citām dalībvalstīm un visus citus ierobežojumus, kas padara neiespējamu, apgrūtina vai padara mazāk pievilcīgu pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu.

It īpaši šaubas rada tas, vai šāda veida regulējums (*u.p.a.* 107. panta 1. punkts) neizraisa to, ka dalībvalsts komersanti, kas eksportē vieglās automašīnas uz trešām valstīm (un arī tās piegādā Kopienas iekšienē), ir mazāk konkurētspējīgi salīdzinājumā ar citu dalībvalstu komersantiem, kas eksportē šādas automašīnas (vai tās piegādā Kopienas iekšienē), tādēļ, ka eksportējamās vieglās automašīnas reģistrācija valstī neļauj atmaksāt samaksāto akcīzes nodokli apmērā, kas ir proporcionāls tās lietošanas laikam valstī.

Tāpat pastāv šaubas, ja vieglās automašīnas eksporta gadījumā *u.p.a.* 107. panta 1. punkts neļauj atmaksāt nodokļu maksātajam vismaz akcīzes nodokļa, kas samaksāts par iepriekš reģistrētu vieglo automašīnu, daļu, kas proporcionāli aprēķināta par tā lietošanas laiku valstī, vai tas nav pretrunā akcīzes nodokļa vienreizības principam, principam, ka ar šo nodokli ir apliekams patiesais patēriņš, un samērīguma principam.

- 9 Vieglās automašīnas nav akcīzes preces, taču Polijā tās ir apliekamas ar akcīzes nodokli. Tādas situācijas juridiskais pamats tostarp ir Padomes Direktīvas Nr. 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, (OV, 2009. gada 14. janvāris, Nr. 9., 12. lpp.) 1. panta 3. punkta a) apakšpunkts, kas tieši nosaka, ka dalībvalstis var uzlikt nodokļus ražojumiem, kas nav akcīzes preces, ja tas neradīs ar robežšķērsošanu saistītas formalitātes.

Šāda veida nodoklis nav saskaņots akcīzes nodoklis, tomēr tā ieviešanas un maksāšanas noteikumiem ir jāatbilst akcīzes nodoklim piemērojamām nodokļu tiesību normām attiecībā uz summas, kurai uzliek nodokli, noteikšanu, nodokļa aprēķinu, nodokļa samaksu un kontroli, un tā atmaksu.

2006. gada 27. jūnija rīkojuma lietā C-242/05 [...], ECLI:EU:C:2006:430, 23. apsvērumā Tiesa konstatēja, ka automašīnu aplikšana ar nodokli nav saskaņota, tādējādi dalībvalstis ir tiesīgas īstenot to nodokļu kompetenci šajā jomā ar nosacījumu, ka netiek pārkāptas Kopienas tiesības (spriedums, 2002. gada 21. marts, lieta C-451/99 [...], *Recueil*, I-3193, 40. punkts).

- 10 Vieglo automašīnu aplikšana ar akcīzes nodokli valstī ir vienreizēja, proti, ar nodokli ir apliekama vieglās automašīnas, kas nav reģistrēta valstī, iegāde Kopienas iekšienē, imports un pirmā pārdošana. Tālāka pārdošana principā nav apliekama ar akcīzes nodokli.

- 11 *U.p.a.* 107. pants paredz akcīzes nodokļa atmaksas pamatnoteikumus, ja ir samaksāts akcīzes nodoklis par vieglo automašīnu, kas vēlāk ir izvesta uz citu dalībvalsti vai ir eksportēta.

Saskaņā ar *u.p.a.* 107. pantu personai, kas ir ieguvusi tiesības rīkoties kā īpašnieks ar vieglo automašīnu, ja par šo automašīnu ir samaksāts akcīzes nodoklis valstī, ir tiesības saņemt nodokļa atmaksu. Tādējādi atmaksa pienākas neatkarīgi no tā, vai akcīze ir samaksāta par pirmo pārdošanu valstī, iegādi Kopienas iekšienē vai

importu. Atmaksas pamatnosacījums, papildus akcīzes nodokļa samaksai, ir vieglās automašīnas izvešanas no valsts apstiprinājums.

Tomēr atmaksa nepienākas, ja automašīna jebkad iepriekš ir reģistrēta *Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym* [1997. gada 20. jūnija Ceļu satiksmes likuma] (2020. gada *Dz.U.*, 110. pozīcija, ar grozījumiem) izpratnē. Praksē tas izslēdz iespēju atmaksāt akcīzes nodokli attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pirms to izvešanas bija reģistrēti, pat ja tā bija tikai pagaidu reģistrācija, kas minēta Ceļu satiksmes likuma 74. pantā (piem., lai izvestu transportlīdzekli no valsts).

Tomēr ir jāņem vērā, ka šis nosacījums ir jāinterpretē nevis saskaņā ar transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumiem, kas izriet no Ceļu satiksmes likuma, bet saskaņā ar akcīzes nodokļa patēriņa principu. Tādēļ būtu jākonstatē, ka pati vieglās automašīnas reģistrācija nevar būt šķērslis akcīzes nodokļa atmaksai, ja konkrētā vieglā automašīna nebija un nav paredzēta patēriņam Polijā.

- 12 Ja tomēr pieņemtu, ka reģistrācija nozīmē transportlīdzekļa patēriņa sākumu valstī uz noteiktu laiku līdz vieglās automašīnas izvešanas no valsts brīdī, šķeit, ka tas ir pretrunā LESD 56. pantam (EEZ līguma 36. pantam) un akcīzes nodokļa, kas ir patēriņa nodoklis, vienreizības principam, un atņem nodokļu maksātājam, kas ir samaksājis akcīzes nodokli, iespēju saņemt atmaksu tāpēc, ka nepastāv regulējums attiecībā uz daļēju (proporcionālu) tā atmaksu, ņemot vērā automašīnas patēriņa (reģistrācijas) laiku valstī.

Ja reģistrācijas gadījumā vieglā automašīna valstī netiks lietota (patēriņš) vai tiks lietota neilgi, šīs automašīnas aplikšana ar akcīzes nodokli pilnā apmērā Polijā ir pretrunā ne tikai nodokļu aplikšanas patēriņa vietā principam, bet arī ar preču, šajā gadījumā – vieglo automašīnu brīvas aprites principam ES teritorijā, starp dažādām dalībvalstīm un aprītē ar trešām valstīm.

- 13 2006. gada 27. jūnija rīkojumā lietā C-242/05 [...] Tiesa konstatēja, ka valsts tiesiskais regulējums, kas liek samaksāt nodokli, kura summa nav proporcionāla šī transportlīdzekļa lietošanas laikam attiecīgajā dalībvalstī, pat ja tam ir leģitīms, ar Līgumu saderīgs mērķis, ir pretrunā EKL 49.–55. pantam, jo nodokli piemēro transportlīdzekļiem, kas tiek īrēti un reģistrēti citā dalībvalstī un kurus nav ne paredzēts galvenokārt pastāvīgi lietot pirmajā dalībvalstī, ne arī kurus faktiski tā lieto, izņemot, ja nodokļa mērķi nav iespējams sasniegt, ieviešot nodokli, kas ir proporcionāls transportlīdzekļa lietošanas ilgumam šajā valstī (29. apsvērums).

Lai gan rīkojums attiecās uz automašīnas īri, tas nenozīmē, ka tajā konstatētā nepieciešamība ievērot akcīzes nodokļa proporcionalitāti attiecībā uz automašīnas lietošanas laiku attiecīgajā dalībvalstī, nav piemērojama automašīnas pārdošanas gadījumā.

- 14 Turklāt ir jāņem vērā, ka pēc automašīnas izvešanas uz citu dalībvalsti vai trešo valsti parasti tur tā tiek aplikta ar valsts patēriņa nodokļiem vai nodevām, kas ir līdzīgas Polijas akcīzes nodoklim, un tas gadījumā, ja Polijā akcīzes nodoklis

netiek atmaksāts, var nozīmēt akcīzes nodokļa vienreizības principa pārkāpšanu. Protams, tas palielina automašīnas cenu un būtiski samazina Polijas pārdevēja konkurētspēju, lai šādu automašīnu pārdotu ārvalsts tirgū, kas arī var liecināt par tirdzniecības vienlīdzības principa pārkāpumu, ko aizliedz LESD 56. pants (EEZ līguma 36. pants). Līdz ar to rodas šaubas, vai tāds regulējums kā *u.p.a.* 107. panta 1. punkts, kura rezultātā katra izvestas vieglās automašīnas reģistrācija valstī (pat pagaidu reģistrācija) atņem nodokļu maksātājam iespēju saņemt samaksātā akcīzes nodokļa atmaksu vismaz apmērā, kas ir proporcionāls tā lietošanas laikam valstī, nerada situāciju, ka pretēji LESD 56. pantam (EEZ līguma 36. pantam) dalībvalsts komersanti, kas eksportē vieglās automašīnas uz trešām valstīm (un arī tās piegādā Kopienas iekšienē), ir mazāk konkurētspējīgi nekā komersanti no citām dalībvalstīm, kas eksportē tādas automašīnas (vai tās piegādā Kopienas iekšienē), un vai tādējādi tas neierobežo pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz vieglo automašīnu tirdzniecību.

- 15 Šajā sakarā Puse norāda, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kad vieglās automašīnas patēriņa laiks valstī, kurā ir samaksāts akcīzes nodoklis, ir nenozīmīgs salīdzinājumā ar visu automašīnas lietošanas un lietderības laiku, atteikums atmaksāt vismaz daļu no samaksātā akcīzes nodokļa, kad automašīnas izvešana ārpus Eiropas Savienības nav apstrīdēta, pārkāpj iepriekš minētos principus. Nav pamata pieņemt, ka personai, kas pēc vieglās automašīnas ieviešanas to izveda uz ārvalstīm (tostarp to eksportēja), būtu pienākums samaksāt visu akcīzes nodokli tikai šīs automašīnas reģistrācijas dēļ, neatkarīgi no šīs reģistrācijas rakstura un automašīnas lietošanas (patēriņa) laika valstī.

Turklāt Puse norāda saistībā ar pamatu par EEZ līguma 36. un 37. panta pārkāpumu, ka šī minētā līguma līgumslēdzēja puse ir arī Norvēģija, uz kuru pamatlietā aplūkotā automašīna tika eksportēta un kurā tās ieviešana ir aplikama ar patēriņa nodokli, kas ir līdzīgs Polijas akcīzes nodoklim. Tādējādi, ja pārdevējam valstī netiek atmaksāts akcīzes nodoklis, šī akcīzes nodokļa summa ir jāsedz ārvalsts pircējam, kuram papildus šim akcīzes nodoklim ir jāsamaksā arī cits tāda veida nodoklis savā valstī, kas ir pretrunā ar akcīzes nodokļa vienreizības principu un nepamatoti palielina transportlīdzekļa cenu un samazina Polijas pārdevēja konkurētspēju, lai automašīnu pārdotu ārvalsts tirgū, un līdz ar to pārkāpj tirdzniecības vienlīdzības principu.

- 16 Tādējādi pamatlietā esošajā situācijā akcīzes nodokļa pilnas summas samaksa, šķiet, ir pretrunā preču un pakalpojumu brīvas aprites principam (LESD 56. pants, EEZ līguma 36. pants) un patiesā patēriņa (vienreizējas) aplikšanas ar nodokli principam, ciktāl *u.p.a.* 107. panta 1. punkts neparedz proporcionāli attiecībā pret tā lietošanas laiku Polijā aprēķinātu nodokli (akcīzes proporcionālu atmaksu) automašīnām, kas tika ievestas un reģistrētas, un vēlāk izvestas (eksportētas) no valsts.
- 17 Protams, šis jautājums nav uzdots, lai tiktu norādīti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstij būtu jānosaka šāda proporcionāla atmaksas summa, taču principā šķiet, ka dalībvalsts var noteikt tādus kritērijus, kas garantētu šāda regulējuma

mērķi, proti, nodrošināt, ka nodokļa maksātāja samaksātais akcīzes nodoklis ir proporcionāls attiecībā pret transportlīdzekļa lietošanas laiku valstī, kas atbilstu preču un pakalpojumu brīvas aprites principam (LESD 56. pants, EEZ līguma 36. pants) un patiesā patēriņa (vienreizējas) aplikšanas ar nodokli principam, vienlaicīgi nosakot nosacījumus, kas nodrošinātu krāpšanas akcīzes nodokļa jomā novēršanu un apkarošanu.

- 18 Iepriekš aprakstītās šaubas par LESD 56. panta (EEZ līguma 36. panta) interpretāciju saistībā ar akcīzes nodokļa vienreizības un samērīguma principiem pamato prejudiciāla jautājuma uzdošanu Eiropas Savienības Tiesai.
- 19 Šo iemeslu dēļ valsts tiesa, pamatojoties uz LESD 267. pantu, ir pieņēmusi šī lēmuma rezolutīvās daļas 1. punktā minēto nolēmumu.

[..] [**omissis**: tiesvedības apturēšana]